یادداشت

سفر رئیسی به قطر؛ نشانه توافق قطعی

ادامه از صفحه اول / که سایه سنگینی بر توافق داشته و خواهند داشت که قطعا برای عملیاتی شدن توافق و آغاز رسمی آن باید این نقاط اختلافی و حواشی موجود هر چه زودتر حل و فصل شوند. پس بدیهی است که همه چیز در وین تعیین تکلیف نخواهد شد. چون بالرق تی ذیل مذاکرات وین صرفا روی احیای برجام و پرونده فعالیت های هسته ای تمرکز دارد، اما در این بین برخی حواشی فرابرجامی هم وجود دارند که اگر به آن رسیدگی نشود و آنها را مدیریت نکنیم قطعا می توانند مسیر مذاکرات و توافق احتمالی را به بن بست بکشانند. قطر از یک طرف به دنبال میانجیگری در تنش تهران و واشنگتن است، چراکه به هر حال تداوم و تشدید این تنش بر مناسبات منطقه ای در ابعاد مختلف از اقتصادی و تجاری گرفته تا سیاسی، دیپلماتیک و حتی شرایط دفاعی، نظامی و امنیتی خاورمیانه اثر مخرب دارد. بنابراین قطر برای حفظ منافع خود هم که شده سعی می کند در این تنش بین ایران و ایالات متحده نقش یک میانجیگر را بازی کند که تخاصم کنونی مدیریت شود و فروکش کند. از یک طرف چون قطعا توافق زودهنگام درون وین می تواند موتور محرکه ای برای افزایش امنیت منطقه ای باشد، چراکه در این بین کشورهای حاشیه خلیج فارس بیش از سایر بازیگران خاورمیانه به دنبال آن هستند که این توافق احتمالی در وین هر چه زودتر حاصل شود تا نگرانی آنها در خصوص پرونده فعالیت های هسته ای ایران رفع شود. بنابراین از این منظر قطر به عنوان تسهیل کننده سیاسی و دیپلماتیک برای حصول هرچه زودتر توافق در وین عمل می کند. از طرف دیگر با توجه به سفرهای انجام شده توسط امیر قطر و انجام گفت وگوهای تمیم بن حمد آل ثانی با جو بایدن، رئیس جمهور آمریکا نشان می دهد که دوحه در عین حال می تواند نماینده ایالات متحده در مذاکرات غیرمستقیم با طرف ایرانی باشد. اساسا رئیس جمهور ایران هم با همین هدف به قطر سفر می کند تا از مواضع آمریکا و دولت بایدن برای انجام مذاکرات و حصول توافق آگاه شود. به بیان دیگر دوحه اکنون پیش شرط ها و مواضع آمریکا را به تهران خواهد رساند. البته از آن طرف این نکته را هم باید یاد آور شد که بی شک رئیس جمهور ایران هم مواضع و نکات خود و همچنین تذکرات و پیش شرط های رهبری را هم در این سفر به امیر قطر به عنوان نماینده آمریکا گوشزد خواهد کرد تا آن را به کاخ سفید مخابره کند. به دلیل عملکرد دولت سید ابراهیم رئیسی و تیم مذاکره کننده در پیشبرد یک شیوه صحیح، واقع بینانه و منطقی در مذاکرات عملا ایران به نقطه ای رسیده که مجبور شده برای توازن بخشی و حصول توافق امتیازات بسیاری بدهد. همان گونه که در پاسخ به سوالات قبلی اشاره کردم طی روزها و هفته های اخیر متاسفانه برخی مسائل و حواشی به متن مذاکرات وین اضافه شده است تا جایی که اکنون این حواشی اصل مذاکرات را تحت الشعاع قرار داده است. اگر به خاطر داشته باشید در گفت وگوی قبلی با شما گفتم زمانی که دولت رئیسی با دو سنه پیشنهادی و مطرح کردن انتظارات بیش از حد خود شرایط مذاکرات را به هم زد و توازن شکل گرفته به هم خورد؛ اکنون ناچار است برای پیشبرد مذاکرات و ایجاد توازن مجدد دست به عقب نشینی از مواضع خود بزند. همین امر سبب شد تا عملا رویایی ها به خصوص آمریکا خواسته های خود را بر تهران تحمیل کنند. همان زمان من بارها هشدار دادم این نسبه مذاکره و آن دو سنه پیشنهادی در آینده تبعات بسیار مخربی برای ما در پی خواهد داشت که امروز شاهد آن تبعات هستیم به گونه ای که ایالات متحده آمریکا و رابرت مالی پیش شرط حقوق بشری در خصوص آزادی زندانیان آمریکایی را برای احیای برجام و لغو تحریم ها مطرح می کنند. در نتیجه مذاکرات به نفع اروپا و آمریکا در جریان است. اگر به قول شما وزیر امور خارجه دولت سید ابراهیم رئیسی در جریان کنفرانس امنیتی مونیخ گفته که تهران حاضر به تبادل فوری زندانیان است بی شک از موضع قدرت و نشان از حصول توافق نیست، بلکه دولت رئیسی اکنون برای پیشبرد مذاکرات مجبور است بی دی پی امتیازاتی را به طرف های غربی و به خصوص آمریکایی ها بدهد و این نتیجه شیوه غلط در مذاکرات است. چون چهارم بهمن ماه بود که سعید خطیب زاده، سخنگوی وزارت امور خارجه بیان داشت که تهران آماده گفت وگو و مذاکره بر سر تبادل زندانیان است، اما اکنون شخص وزیر امور خارجه در کنفرانس امنیتی مونیخ می گوید مذاکره نیاز نیست، بلکه تهران آماده تبادل فوری زندانیان است. این نشان می دهد که دولت رئیسی تا چه اندازه حاضر به دادن امتیاز است که این توافق هرچه زودتر حاصل شود.

دیدگاه

«تضمین» در سیاست بین الملل

ادامه از صفحه اول / مستثنی نبوده است. ابطال یکجانبه توافق سعدآباد و امارتی توان نمونه‌ای از این نوع برشمرد. تنها تضمین واقعی در روابط بین کشورها، ایجاد منافع مشترک و یا توازن قواست. برقراری توازن قوا در سطح جهانی آن اما برای قدرت‌های درجه دوم جهانی هم بسیار پرخرج و هزینه‌بر است چه رسد به قدرت‌های منطقه‌ای یا پیرامونی. در واقع، تلاش برای دستیابی به چنین توازنی، ورود به نوعی مسابقهٔ تسلیحاتی دائمی است که تمام منابع اقتصادی یک کشور را می‌بلعد و سرانجام سبب به هدر خوردن توازن به نفع رقیب می‌شود. این روش در واقع نقض‌غرض است. اتحاد شوروی با همین روش ادامه داد و سرانجام کارش نیز به اضمحلال و فروپاشی کشید. بنابراین، حساب‌شده‌ترین راه تضمین توافقات، کشف منافع مشترک و گسترش حوزه‌های آن است. اگر جمهوری اسلامی در صدد این کار برنیاید و بخواهد پس از احیای برجام، تضاد منافع با آمریکا را در سایر حوزه‌های مورد اختلاف دو کشور ادامه دهد یا تشدید کند، بار دیگر اصل برجام و یا فواید ناشی از آن به خطر خواهد افتاد حتی اگر کنگره آمریکا آن را اجماع نمایندگان دو حزب به تصویب برساند!

توافق «خیلی دور خیلی نزدیک»

ادامه از صفحه اول / برعکس شد! ایران، روسیه و چین می‌گفتند توافق قریب الوقوع است و غربی‌ها می‌گفتند مشخص نیست توافق حاصل شود یا خیر. در صورتی که امروز تقریباً تمامی هیأت‌ها از قریب‌الوقوع بودن توافق صحبت می‌کنند. هم امکان شکست مذاکره و هم امکان رسیدن به توافق وجود دارد، طبق اخبار آشکار، هنوز موارد اختلافی وجود دارد. امیرعبداللهیان در گفت‌وگوی اخیر خود با شبکه سی‌ان‌ان نیز بر این موضوع تأکید کرد. ترک مذاکرات توسط رؤسای هیأت‌های اروپایی، این موضوع غیرمعمول نیست و پیش از این نیز آقای بلقری، مذاکره کننده ارشد ایران تردد داشتند و به تهران بازمی‌گشت اما مذاکرات متوقف نمی‌شد. زمانی مذاکرات در سطح کارشناسان است و رؤسا بر اصولی کلی توافق می‌کنند و بررسی جزئیات را به کارشناسان می‌سپارند از این جهت ترک مذاکرات توسط رؤسا موضوع مهمی نیست و مذاکرات در جریان است. نمی‌توانیم برای مذاکرات زمان در نظر بگیریم؛ چندین مرتبه آمریکایی‌ها از زمان حصول توافق خبر دادند اما هیچ یک عملی نشد. ممکن است چندین ماه طول بکشد و مذاکرات به دور ۹ یا ۱۰ اتفاق بیفتد. نباید انتظار داشته باشیم مذاکرات حتماً تا ۱۵ اقوریه اتفاق بیفتد.

سینا الهی منش، نخبه جوان کشور در گفت و گو با «آرمان ملی» به بهانه بی توجهی به استعدادهای برتر:

نه پای رفتن داریم؛ نه نای ماندن

پس از بدعهدی‌ها اکنون به مهاجرت فکر می کنم

افزایش مهاجرت به دلیل فاصله شعار با شعور است

سود برخی در بهانه‌دادن به پروژه‌های علمی و اختراعات است

نخبگان با خود یک چمدان لباس به وزن ۲۳ کیلو و یک مغز به وزن ۱۵۰۰ گرم می‌برند

عکس: آرمان ملی / فاطمه فتاحی

آرمان ملی- منیره چگینی: بی اهمیت دانستن پژوهش‌ها و دستاوردهای نخبگان جوان در کشور ما، پدیده جدیدی نیست و طی چند دهه اخیر آنقدر دستاوردهای ارزشمند علمی و کاربردی برای کشور، در راهروهای ادارات و روند بی خاصیت و طولانی مدت بوروکراسی اداری گم شده که می توانست هزاران گره از مشکلات روزمره مردم بردارد، گم شده است که آمار دقیقی از آن در دست نیست. ولی بالغ بر ۵ هزار طرح ارزشمند، حتی به مرحله بازبینی هم نرسیده است. دلیل اهمیت این امر بر کسی پوشیده نیست و با توجه به تحریم‌ها که مانع ورود دکتنولوژی‌های روز دنیا به ایران می‌شود، با بومی سازی تکنولوژی‌های بر تر دنیا می توانستیم از هزینه‌های بی‌مورد و خروج ارز از کشور جلوگیری شود و بسیاری از فناوری‌های روز دنیا، توسط نخبگان به تولید انبوه برسد. اگر به فرآیند این اتفاق نگاهی کلی داشته باشیم، در خواهیم یافت که این دستاوردها و اختراعات در طی سال‌ها یا به کل از یاد برده شده و فقط به یک نمونه آزمایشی طرح آن بر روی پاور پوینت در انبارهای خانه‌ها خاک می‌خورد، یا سر از کشورهای دیگر در آورده و حالا یکی از دستاوردهای موفق آنها به حساب می آید که اگر مسئولان ما بخواهند همان تکنولوژی که در کشور ایجاد شده بوده و حالا به تولید انبوه رسیده را از کشور مقصد وارد کنند باید چند صد برابر قیمت اولیه آن، ارز بپردازند تا شاید یکی از افتخارات ورود کالا به کشور ما به حساب بیاید. از سوی دیگر کشورهای توسعه یافته جهان به دستاوردهای نخبگان کشورهای جهان سوم به همین حد اکتفا نکرده و آنها را با هزار وعده‌های که منجر به سرانجام می‌شود (بر خلاف کشور زاد گاه‌شان) جذب کرده و انواع امکانات را در اختیارشان می گذارند که این امر در کشور مابه فرار مغزها منجر شده و یکی از عوامل خروج یا بهتر بگوییم فرار نخبگان از ایران، به حساب می آید. مثلا اگر بخواهیم به یک نمونه از این جوانان و ایده‌ها را مثال بزنیم، می توانیم به طرح سینا الهی منش اشاره داشته باشیم که وی پس از سال ها وعده به دیگر تعالی بی به توسعه آن ندارد. اختراع و ابداعی که می توانست از آمار اولین دلیل مرگ و میر در کشور بکاهد، اما هیچگاه از سوی سازمان‌ها و ادارات جدی گرفته نشد و آنچه که در این مکان ها متصدیه و همکاران جوانش شد، فقط شنیدن وعده و «صد آفرین» بود، اما در پخ از یک تاق برای محل کار با توجه به طرح او، آنچه که الهی منش، ساخته می تواند به کاهش مرگ و میر و تصادفات در جاده‌های کشور منجر شود که به باور مسئولان، ۹۶۰ درصد آن به دلیل خطای انسانی است و این اختراع می تواند ۸۰ درصد دلیل بروز این خطاها را کاهش دهد، او که متولد سال ۱۳۸۰ است تا کنون مقام‌هایی نظیر رتبه اول مسابقات رووبوکاپ ایران این ۲۰۱۸، رتبه دوم مسابقات رووبوکاپ آسیا اقیانوسیه ۲۰۱۸، رتبه ۷۸ کنکور سراسری سال ۱۳۹۸، دانشجوی مهندسی کامپیوتر دانشگاه صنعتی شریف، عضو انجمن علمی دانشجویی دانشکده مهندسی کامپیوتر دانشگاه صنعتی شریف و... را کسب کرده در گفت و گو با «آرمان ملی» از بی مهری مسئولان به نخبگان می گوید.

برای شروع از طرح و اختراعی که داشتید، بگویید که چگونه می‌تواند برای کشور سودمند باشد؟

دوران دانش‌آموزی‌ام را در دبیرستان انرژی اتمی پشت سر گذاشتم و آنجا در حوزه‌های هوش مصنوعی و کار افرینی فعالیت می‌کردم. هم عضو تیم رباتیک دبیرستان بودم و هم با دوستانم روی یک ایده کار می‌کردیم. ایده ما پس از شنیدن یک خبر تلخ به دهنم خطور کرد. در کشور ما سالانه بیش از ۱۷ هزار نفر بر اثر تصادفات جاده‌ای جانشان را از دست می‌دهند. حدود ۳۸۵ هزار و ۷۰۰ نفر نیز در سال مجروح روی دست کشور باقی می‌ماند که یا معلول می‌شوند یا قطع عضو. در دوران دبیرستان، زمانی که دانشیم در تیم پژوهش برروی پروژه‌های مختلف کار می‌کردیم، آماری توسط پلیس راهور شنیدم که تعداد کشته‌های تصادفات رانندگی در یک دهه اخیر بیشتر از شهدای هشت سال دفاع مقدس است و این امر باعث اینکه ما در حال حاضر در وسط میدان جنگ قرار داریم! همین خبر، دغدغه‌ای ذهنی برای من شد که چرا باید ما آنقدر کشته در سال بدهیم؟ چرا باید رتبه ما از بین ۱۰۰ کشور ۱۸۹ باشد؟ و اینکه چرا باید روزانه ۲۳۳ میلیارد تومان را خرج خسارت‌های ناشی از تصادفات کنیم که معادل ۷ درصد تولید ناخالص ملی در سال است و چرا این رقم نباید برای توسعه و آبادانی کشور خرج شود؟ همین دغدغه ذهنی سبب شد تا جستجو در مورد علت های مهم تصادفات و پیدا کردن ریشه‌های این مساله به طراحی «اپلیکیشن گاردین» روی بیاورم. با کمک دوستانم محمد اول نژادیان، آراد فیروزکوهی و علی اخگری کار را شروع کردیم. اپلیکیشن گاردین در واقع یک همراه هوشمند است که می تواند از اول تا آخر سفر همراه راننده باشد تا بتواند سالم و سلامت به مقصد برسد و در همین حال از مسیر لذت ببرد. در حقیقت مانند یک کمک راننده در کنار شماست. این اپلیکیشن علاوه بر مسیریابی قابلیت‌های دیگری برای سفر و محل پارک خودرو برای راننده در شهرهای بزرگ و پافتن نزدیک‌ترین مسیر پیاده روی را خواهد داشت، بهترین برنامه‌ریزی برای سفر و بحث‌های تخفیفی جذاب می‌تواند برای رانندگان جذاب باشد و رابط کاربری زیبایی که برای گاردین در نظر داریم می‌تواند بسیار موثر واقع شود که افراد شهروند به نصب و استفاده از این برنامه و در نهایت تقویت فرهنگ رانندگی در سطح ملی شوند.

بروکراسی اداری و مساله‌ای که در نهادهای مختلف که سود برخی تامین نمی‌شود و قوانین عجیب و غریبی که وجود دارد، هر طرح و ایده‌ای را خنثی می‌کند و باعث می‌شود به مهاجرت بیشتر فکر کنیم

استقبالی هم از این اپلیکیشن کاربردی هم شد؟

ما در مسابقات ایده‌ها و فرصت‌ها که از سوی قوه قضائیه برگزار می‌شد و هدف، اصلیش پیشگیری از وقوع جرم بود، با این اپلیکیشن شرکت کردیم و از انجا مسیر وعده‌ها شروع شد. با وجود همه بزرگان و اساتیدی که در این جشنواره حضور داشتند، بعد از چند روز وقت سخت تیم ما موفق شد که در این مسابقات مقام اول را بدست بیاورد. یک جایزه نقدی گرفتیم و یک دنیا وعده وعید برای حمایت، ولی دریغ از اجرای یک وعده!

چه کسانی به شما وعده دادند؟

پس از کنکور و ورود به دانشگاه من و هم تیمی‌هایم تصمیم گرفتیم که فعالیت خودمان را برروی پروژه مجدد شروع کنیم چون به این پروژه خیلی امیدوار بودیم. هدف اول ما قوه قضائیه بود که می‌خواستیم با آنها پروژه را استارت بزنیم، چون در آن جشنواره مسئولان دائم از طرح ما تعریف می‌کردند و بعد از آن نیز ما را همواره مثال می‌زدند. از طرفی مسئولان وقت قوه قضائیه در جاهای مختلف ما را دعوت می‌کردند که سخنرانی کنیم. مثلا برای افتتاحیه یکی از برنامه‌های معاونت اجتماعی قوه قضائیه دعوت شدیم و در صندوق نوآوری، کردم، ولی این سخنرانی‌ها صرفا به جز جنبه تبلیغاتی هیچ عایدی برای ما نداشت. پس از مدتی به این نتیجه رسیدیم که پله می‌شویم که بقیه از ما بالا بروند و با هر بار سخنرانی ما، کلی وعده وعید جدید می‌گرفتیم پس از پایان سخنرانی‌هایم دیگر حتی جواب تلفنم را هم نمی‌دادند تا سخنرانی بعدی که دعوت می‌شدم. زمانی که از آنها ناامید شدیم، چند پیشنهاد از شرکت‌های خصوصی مانند شرکت‌های تاکسیرانی فرودگاه امام خمینی (ره) داشتیم که این اپلیکیشن را بروری شان برای آنجا نصب کنیم، ولی متاسفانه چند ماه بعد که درگیر مذاکره بودیم، کرونا آمد و از بعد دیگر هیچ وقت خبری از این شرکت شد و حتی جواب تلفن‌مان را هم نمی‌دادند. بیمه البرز، بیمه ما، پلیس راهور، پارک علم و فناوری دانشگاه، اورژانس، تاکسیرانی‌های بخش خصوصی، فناوری اطلاعات ناجا، ستادهای انتخاباتی مقاصد ما بود که پس از چند ماه مذاکره کردن و تعریف و تمجید از طرح ما، پس از مدتی حتی جواب تلفن ما را نمی‌دادند، در حالی که در این اواخر به یک اتاق یا دفتر برای ادامه کارمان نیز راضی بودیم، ولی دریغ از یک ریال حمایت. مثلا در حوزه مذاکره و رفتار غیر حرفه‌ای مسئولان بیمه این رفتارها و تصمیمات این شاعبه را برای ما بوجود آورد که شاید دست‌هایی پشت پرده بوده که منوجه شدن قرار نیست منافع شخص‌هایی از این پروژه تامین شود چون برای ما فقط جان و سلامتی مردم اهمیت داشت.

در طرحی که شما داشتید، موضوع پیشگیری بود، ولی معمولا در کشور ما بحث بعد از بحران مطرح است. شما نیز در یک فضا قطعا به این نتیجه رسیده‌اید.

بله، ما نیز به دنبال کاهش خسارت‌های بعد از بحران بودیم که هم یک فرهنگسازی کرده باشیم و هم بتوانیم یک نفر را از تصادفات نجات دهیم. کار بزرگی انجام شده است. می خواستیم بتوانیم در راستای فرهنگسازی، رتبه کشورمان را در موضوع تصادفات جاده‌ای کاهش دهیم و آینده‌نگری کنیم. وقتی یک تصادف منجر به فوت انجام می‌شود، یک فرد معلول یا زن بی‌سرپرست و چند بچه یتیم به کشور اضافه می‌شود و این برای دولت هزینه‌های بسیار زیادی را شامل می‌شود. مسئولان ما فقط طرح‌های کوتاه مدت را می‌بینند و اصلا به اقدامات بلند مدت توجهی ندارند و این امر برایشان تعریف نشده است.

طرح تان هم به کشورها و شرکت‌های خارجی ارائه داده‌اید؟

قبلا داشتیم که در یکی از نمایشگاه‌های دبی این طرح را ارائه دهیم و چندی پیش نیز، سرمایه‌گذار خارجی را در شبکه‌های اجتماعی پیدا کردیم که طرح را به آن ارائه دهیم. اما این دغدغه در کشور خودمان اینقدر برای ما جدی بود و می‌خواستیم از درد و غم هموطنان‌مان بکاهیم. هیچوقت این طرح را به جاهای دیگر ارائه ندادیم. اما ظاهرا ما اشتباه می‌کنیم و پس بدعهدی مسئولان بیمه ما خیلی ناامید شده‌ایم و در دهن خودم موضوع مهاجرت بسیار پررنگ شده است. من پس از دوران دبیرستان به مقوله کار آفرینی بسیار علاقمند بودم و دوست داشتم شرایطی را ایجاد کنم که دیگران با من کار کنند و مطمئن هستم افرادی مانند من نیز طرح‌هایی دارند که می‌خواهند آن را رشد دهند تا به محصول برسد، اما بوروکراسی اداری و مسالهای که در نهادهای مختلف که سود برخی تامین نمی‌شود و قوانین عجیب و غریبی که وجود دارد، هر طرح و ایده‌ای را خنثی می‌کند و باعث می‌شود به مهاجرت بیشتر فکر کنیم. ولی داریم تلاشمان را می‌کنیم که تا جایی که امکان دارد، در کشور خودمان بمانیم. اینقدر که شعار خیلی خوب است و احتمال تصادف بسیار کم است و فرد می‌تواند به رانندگی ادامه دهد، خلا اینجا تعیین فرد شرایط مناسبی دارد، می‌تواند کتاب‌های صوتی برای او پخش کند. اما وقتی این عدد به ۶ تا ۸۰ می‌رسد، یعنی وضعیت فرد مقداری خطرناک‌تر شده و این اپلیکیشن سعی می‌کند با پخش موسیقی، فرد را سرحال نگه دارد تا خواب نبرد. در عین حال این عدد وقتی به بین ۴۰ تا ۶۰ می‌رسد یادکست‌های صوتی مناسب برای راننده پخش می‌شود که عمدتا خنده‌دار هستند. در بازه‌های خیلی کمتر از این پیشنهادهای استراحت در نزدیک‌ترین جایگاه‌های رفاهی به فرد داده می‌شود و این اپلیکیشن سعی دارد در اقامتگاه‌های رفاهی پیش‌رو که به همراه تخفیف هستند، کمی به فرد استراحت دهد. در صورت بی‌توجهی راننده برنامه به حالت خطر می‌رود و سعی می‌کند به صورت صوتی با راننده ارتباط برقرار کند و او را سرحال نگه دارد. هر از گاهی از او سوال می‌پرسد و همچنین با صحبت کردن با راننده تلاش می‌کند که او را سرحال نگه دارد و شامل خوشبختی او را بسنجد. در نهایت این همراه از ابتدا تا انتهای سفر سعی می‌کند در هر بازه‌ای از زمان بر اساس درصد رانندگی سالم، نوع جاده و آب و هوا پیشنهادهای متنوعی به راننده بدهد. این پیشنهادها حتی فصلی هم طراحی شده که اگر بخاری در سرما زیاد روشن باشد ممکن است موجب خواب آلودگی فرد شود، به او پیشنهاد می‌دهد که فرد بخاری را رکم کند. همچنین قابلیت‌های جانبی گاردین شامل تخفیف به رانندهای با میانگین رانندگی بهتر در شرکت‌های بیمه، فروشگاه‌های زنجیره‌ای و مجتمع‌های بین راهی می‌شود که سبب می‌شود افراد در بلند مدت تشویق شوند بهتر رانندگی کنند تا بتوانند از تخفیف‌های گاردین بهره‌مند شوند. در عین حال قابلیت‌های جانبی گاردین انم از نگهداری محل پارک خودرو برای راننده در شهرهای بزرگ و یافتن نزدیک‌ترین مسیر پیاده روی تا خودرو، بهترین برنامه‌ریزی برای سفر و بحث‌های تخفیفی جذاب می‌تواند برای رانندگان جذاب باشد و رابط کاربری زیبایی که برای گاردین در نظر داریم می‌تواند بسیار موثر واقع شود که افراد شهروند به نصب و استفاده از این برنامه و در نهایت تقویت فرهنگ رانندگی در سطح ملی شوند.

سالانه ۶۰ درصد از بچه‌های شریف مهاجرت می‌کردند، اما در زمان خدمت سورناستاری و حمایت‌های وی، این عدد به ۳۰ درصد کاهش پیدا کرد

چه کسانی به شما وعده دادند؟

ما در مسابقات ایده‌ها و فرصت‌ها که از سوی قوه قضائیه برگزار می‌شد و هدف، اصلیش پیشگیری از وقوع جرم بود، با این اپلیکیشن شرکت کردیم و از انجا مسیر وعده‌ها شروع شد. با وجود همه بزرگان و اساتیدی که در این جشنواره حضور داشتند، بعد از چند روز وقت سخت تیم ما موفق شد که در این مسابقات مقام اول را بدست بیاورد. یک جایزه نقدی گرفتیم و یک دنیا وعده وعید برای حمایت، ولی دریغ از اجرای یک وعده!

پس از سوی دیگر این احتمال وجود داشت که در صورت درگیری در اوکراین ایران به عنوان جایگزین روسیه به کشورهای اروپایی گاز صادر کند. ارزیابی شما از نقش ایران در این جریان چیست؟

خطوط گاز یکی از عناصر اصلی تعارض منافع در جهان به شمار می‌رود. گاز در جهان امروز می‌توان بهانه‌ای برای تنش‌های بزرگ و آسیب‌زدن بسیاری از دولت‌ها و ملت‌ها شود. خطوط گاز در اروپا بیشتر از سوی روسیه تأمین می‌شود. آمریکا نیز به اروپا گاز صادر می‌کند اما گاری که آمریکا صادر می‌کند جایگزین مطمئنی برای گاز روسیه نیست. در چنین شرایطی گمانه‌زنی‌ها بیانگر این است که ایران و قطر می‌توانند تأمین‌کننده گاز عراق، سوریه و شرق مدیترانه باشند. از سوی دیگر ایران می‌توان گاز موجود در دریای خزر را استخراج کند که در چنین شرایطی نزدیک‌ترین کشور برای صادر کردن این گاز به کشورهای اروپایی خواهد بود. این معادلات باید در چارچوب‌هایی مورد توافق قرار بگیرد. در شرایط کنونی اروپا به کشوری نیاز دارد که نه علیه روسیه و بلکه در کنار روسیه گاز اروپا را تأمین کند. به‌جای تضارب و تناقض منافع بین روسیه و اروپا می‌توان شرایط را در نظر گرفت که در خصوص صادر کردن گاز ترکمنستان، ایران یا قطر به اروپا به توافقاتی دست پیدا کرد. این مسائل در شکل‌گیری بحران‌های کنونی در دریای سیاسی و دریای مرمره و دریای اژه ارتباط دارد.

در شرایط کنونی راهی به‌جز خوش‌بینی و امیدواری نسبت به آینده و رسیدن به یک راه حل ماندگار وجود ندارد و طرفین نیز به خوبی به این نکته آگاهی دارند. واقعیت این است که اگر امروز نتوان به راه‌حل‌های ماندگار دست پیدا کرد حداقل می‌توان نسبت به راه‌حل‌های موقت امیدوار بود

ایران و آمریکا در ابتدا با مطالبات حداکثری وارد مذاکرات شدند. با این وجود هر چه از زمان مذاکرات بیشتر گذشته طرفین از مواضع خود عقب‌نشینی کردند. ایران و آمریکا از چه مواضع مهم خود عقب‌نشینی کرده‌اند؟

مهم‌ترین مطالبه ایران آزادی فعالیت‌های اقتصادی، صادرات و تضمین سران این کشورها نسبت به هم مطرح می‌کنند نشان می‌دهد که نمی‌توان به دست سیاسی روشنی برای بایدن متصور بود. این مسائل فرصت تأمل روی پرونده هسته‌ای ایران را کوتاه و کم می‌کند. به همین دلیل باید بتواند عجله بیشتری برای رسیدن به توافق با ایران داشته باشد تا بتواند این توافق را به دو کرسی مجلس برساند. اگر به طرف دیگر برجام تعریف کرد. به نظر می‌رسد یک تعهد آمریکایی- اروپایی برای به نتیجه رسیدن برجام لازم است. در شرایط کنونی راهی به‌جز خوشبینی و امیدواری نسبت به آینده و به کشورهای اروپایی خواهد بود. این معادلات باید در چارچوب‌هایی مورد توافق قرار بگیرد. در شرایط کنونی اروپا به کشوری نیاز دارد که نه علیه روسیه و بلکه در کنار روسیه گاز اروپا را تأمین کند. به‌جای تضارب و تناقض منافع بین روسیه و اروپا می‌توان شرایط را در نظر گرفت که در خصوص صادر کردن گاز ترکمنستان، ایران یا قطر به اروپا به توافقاتی دست پیدا کرد. این مسائل در شکل‌گیری بحران‌های کنونی در دریای سیاسی و دریای مرمره و دریای اژه ارتباط دارد.

کند و از سوی دیگر این احتمال وجود داشت که در صورت درگیری در اوکراین ایران به عنوان جایگزین روسیه به کشورهای اروپایی گاز صادر کند. ارزیابی شما از نقش ایران در این جریان چیست؟

عکس: آرمان ملی /فاطمه فتاحی

مذاکرات وین در حالی دنبال می‌شود که اخبار منتشر شده نشان می‌دهد احتمال توافق نسبت به گذشته بیشتر شده است. چه اتفاقی رخ داد که طرفین به سمت توافق حرکت کردند؟

با توجه به شرایط منطقه‌ای و جهانی و همچنین تجربه مذاکرات گذشته طرفین به سمت توافق حرکت کردند. تحولات جهانی در شرایطی قرار دارد که احتمال افزایش تنش‌های منطقه‌ای و جهانی بسیار زیاد است. در چنین شرایطی آمریکا که هم در بحران اوکراین و هم در تنش با چین حضور دارد ترجیح می‌دهد در شرایط کنونی موضوع هسته‌ای ایران که یک پروسه طولانی را طی کرده زودتر به نتیجه برسد تا تکلیف این موضوع مشخص شود. این توافق حتی می‌تواند به‌صورت موقت صورت بگیرد که فضای منطقه‌ای را از تنش خارج کند. آمریکا پیش‌بینی‌های لازم را برای بحران‌های منطقه‌ای و جهانی کرده و به همین دلیل ترجیح می‌دهد فعلا موضوع هسته‌ای ایران به نتیجه برسد. اگر به اظهارات مقامات آمریکا نیز دقت کنیم متوجه همین نکته خواهیم شد که مقامات این کشور عنوان می‌کنند بهتر است زودتر توافق حاصل شود. نکته دیگر اینکه توافق با ایران برای دولت بایدن یک برگ برنده به شمار می‌رود و به همین دلیل بایدن تلاش می‌کند از این برگ برنده در مقابل مخالفان داخلی و خارجی خود استفاده کند. در ایران این آمادگی وجود دارد که به حصول منافع خود پایبند باشد و از تاخیر در تحصیل منافع جلوگیری کند. در شرایط کنونی بحران اوکراین، توافق چین و روسیه و بحران شرق آسیا و دریای چین ازجمله مهم‌ترین بحران‌هایی است که در عرصه بین‌المللی وجود دارد. همه این بحران‌ها می‌توانند معادلات بین‌المللی را بهم بزنند.

در بحران اوکراین نام ایران نیز مطرح شده است. از یک جهت این احتمال وجود دارد که روسیه با کارت ایران در مذاکرات بازی برای عدم خروج مجدد آمریکا از توافق است. از نظر حقوقی این موضوع دارای پیچیدگی‌هایی است. از نظر اجرایی نیز اگر اراده سیاسی وجود داشته باشد می‌توان برای آن راهکارهایی تعریف کرد. در چنین شرایطی می‌توان تعهداتی را برای مجموعه کشورها در قالب برجام تعریف کرد. به نظر می‌رسد یک تعهد آمریکایی- اروپایی برای به نتیجه رسیدن برجام لازم است. در شرایط کنونی راهی به‌جز خوشبینی و امیدواری نسبت به آینده و به کشورهای اروپایی خواهد بود. این معادلات باید در چارچوب‌هایی مورد توافق قرار بگیرد. در شرایط کنونی اروپا به کشوری نیاز دارد که نه علیه روسیه و بلکه در کنار روسیه گاز اروپا را تأمین کند. به‌جای تضارب و تناقض منافع بین روسیه و اروپا می‌توان شرایط را در نظر گرفت که

صباح زنگنه در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

بروید سمت رابطه اقتصادی با آمریکا

اتفاقا آمریکا مایل است از ایران به عنوان برگ برنده اقتصادی استفاده کند و اروپا می‌خواهد ایران جایگزین روسیه، صادرکننده گاز بشود

پس از احیای برجام در تله اقتصاد رانتی گرفتار نشویم

تنش‌های بین‌المللی ایران و آمریکا را به سمت توافق می‌برد

آرمان ملی- احسان انصاری: بحران اوکراین و تنش بین چین و آمریکا در تایوان باعث شده که پرونده هسته‌ای ایران از اولویت‌های نخست کشورهای غربی خارج شود. این وضعیت به خصوص در باره آمریکا وجود دارد که در این بحران ها حضور دارد. با این وجود اخبار منتشرشده از مذاکرات بیانگر این است که توافق احتمالی در آینده محقق خواهد شد. توافقی که می تواند پیامدهای مهم اقتصادی و سیاسی برای ایران به همراه داشته باشد. «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی این موضوع با دکتر صباح زنگنه تحلیل گر روابط بین الملل گفت‌وگو کرده است. زنگنه معتقد است: «با رسیدن به توافق ایران می تواند با دست باز تری در عرصه بین‌المللی در زمینه سیاسی و اقتصادی فعالیت کند و گزینه‌های بیشتری برای کسب و تأمین منافع در اختیار داشته باشد. برای آمریکا نیز این شرایط به وجود خواهد آمد که به جای پرداخت هزینه‌های زیادی برای جلوگیری از رشد ایران این هزینه‌ها در داخل آمریکا و برای مردم ایران این کشور مورد استفاده قرار بگیرد. از سوی دیگر می تواند در آینده به یک همکاری اقتصادی با ایران امیدوار باشد. یکی از چشم‌اندازهای پس از احیای برجام موضوع است که ایران و آمریکا بتوانند در آینده با هم رابطه اقتصادی داشته باشند.» در ادامه ماحصل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

مذاکرات وین در حالی دنبال می‌شود که اخبار منتشر شده نشان می‌دهد احتمال توافق نسبت به گذشته بیشتر شده است. چه اتفاقی رخ داد که طرفین به سمت توافق حرکت کردند؟

با توجه به شرایط منطقه‌ای و جهانی و همچنین تجربه مذاکرات گذشته طرفین به سمت توافق حرکت کردند. تحولات جهانی در شرایطی قرار دارد که احتمال افزایش تنش‌های منطقه‌ای و جهانی بسیار زیاد است. در چنین شرایطی آمریکا که هم در بحران اوکراین و هم در تنش با چین حضور دارد ترجیح می‌دهد در شرایط کنونی موضوع هسته‌ای ایران که یک پروسه طولانی را طی کرده زودتر به نتیجه برسد تا تکلیف این موضوع مشخص شود. این توافق حتی می‌تواند به‌صورت موقت صورت بگیرد که فضای منطقه‌ای را از تنش خارج کند. آمریکا پیش‌بینی‌های لازم را برای بحران‌های منطقه‌ای و جهانی کرده و به همین دلیل ترجیح می‌دهد فعلا موضوع هسته‌ای ایران به نتیجه برسد. اگر به اظهارات مقامات آمریکا نیز دقت کنیم متوجه همین نکته خواهیم شد که مقامات این کشور عنوان می‌کنند بهتر است زودتر توافق حاصل شود. نکته دیگر اینکه توافق با ایران برای دولت بایدن یک برگ برنده به شمار می‌رود و به همین دلیل بایدن تلاش می‌کند از این برگ برنده در مقابل مخالفان داخلی و خارجی خود استفاده کند. در ایران این آمادگی وجود دارد که به حصول منافع خود پایبند باشد و از تاخیر در تحصیل منافع جلوگیری کند. در شرایط کنونی بحران اوکراین، توافق چین و روسیه و بحران شرق آسیا و دریای چین ازجمله مه